

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Vigesimosecvndo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

bene placens, sese libenter iactantibus, vel saltem libenter suas laudes, honores, & præconia coram mundo audiens. Itaque secundum opus huius præcepti est, fugere & vitare omnes temporales honores, glorias & laudes, & nequaquam suum nomen, laudem, & celebritatem querere, ut oēs de eo, quod dicitur, & cantent, & loquantur. Quod valde periculosum, & tamen vitiosissimum omnium est peccatum, & prohi dolor contemptum. Volunt enim omnes videri, & nemo minimus haberi, vitantque humilis & sordidus sit. A deo profunde natura est depravata, in sua propria opinione, & in sui ipsius propria fiducia, contra duo prima præcepta. Nunc autem hoc immane scelus in mundo per summa iudicatur virtute, quo nomine summi est periculi. Ethnicorum historias & libros legere, vel audire, nondum satis expertos & instructos divinis præceptis & historiarum sacre scripturæ. Siquidem oēs ethnici & gentiles libri hoc veneno quere de laudis & honoris sunt referti. In quibus secundum cœcã rationem dicitur, non esse magnificos & egregios homines, qui laude & honore non tangantur, & pro optimis haberi, qui corpore & vita, propinquis & opibus, & breuiter reliquis rebus omnibus contentis, laudem & honorem persequuntur. Omnes enim sancti patres de hoc vicio conquesti sunt & magno consensu decreuerunt, extremum esse omnium viciorum ad vincendum. S. Augustinus dicit, omnia reliqua vitia in malis fieri operibus, excepto honore & beneplacito, quod fiat in & de bonis operibus. Ideoque si homo nihil aliud iterum habeat negotij, quã hoc secundum opus huius præcepti, satis tamen habeat per totam vitam suam occupationis & laboris depugnandi cum hoc vitio. Tam callidum & pernicax est, tam renitens eiciens. At nunc relictis his omnibus bonis operibus nos exercemus in multis alijs vitiosioribus bonis operibus. Imo plane alijs bonis operibus hoc subvertimus & obliuione obliteramus. Ita sanctum dei nomen per nostrum maledictum nomen, beneplacitum, honoris requisitionem, & ambitionem in vanum sumitur, & irreuerenter habetur, dignum quod solum & vnum colas & honores. Quod peccatum grauius est coram deo, quam & homicidium, & adulterium. Sed eius malitia non tam liquido cernitur ut homicidij & adulterij, propter eius subtilitatem. Nam non in crassa carne, sed in spiritu perficitur.

VIGESIMOSECVNDO.

¶ Sunt qui existimant, posse iuuentuti, eam iactantia, honore, & laudibus, & rursus dedecore & infamia puocari & moueri ad bene faciendũ atque viuendũ. Nam sunt multi ut facientes bona,

Periculosũ
 ethnicas his-
 torias legere,
 nisi premu-
 nitus sit an-
 mus verbo
 dei.

ita omittentes mala metu infamie & amore laudis, quæ alioquin nequaquam vñ facerēt vel omitterēt. Quos suo relinq̄ iudicio, sed regim⁹ quō vere bona opera sint faciēda. Ad q̄d quicūq; p̄peni sunt, nō egent vt timore dedecoris, & studio honoris agatur, sed habēt & habere debēt nobiliorē impulsione, hoc est dei p̄ceptum, dei timorē, dei beneplacitū, & eorū fidē & amorē erga deū. Qui hāc impulsione non habēt, vel non curāt, permittētes sese honore vel infamia agi, accipiunt mercedē suam, vt dñs dixit, Math. 6. Et qualis est impulsio, tale est & opus & merces. Neutrū vero bonū, nisi in oculis seculi. Ego autē iudicari tam facile hominē nondū adultum assuefacere & agere dei timore & p̄ceptis, vt nulla re alia. Vbi vero hoc nihil p̄fuerit, necesse est eos a nobis perferri, vt p̄pter infamiā & honorem bona faciant, omittat mala. Sicut tolerare cogimur, im p̄bos hoīes vñ imperfectos, de quib⁹ superius dictū est. Neq; est q̄d in hoc amplius faciam⁹ nisi vt eis dicam⁹, quomō eorū factum corā deo nō sit sufficiens & iustū, eos ita permittētes suis ipsorū moribus, donec discant propter deū bene facere. Quēadmodū infantes donis & promissionibus parentū ad orandū, ieiunandū, discendū, puocantur q̄d tñ non bñ fuerit per totā facere vitā, & nunq; discere, timore dei bene facere, Multo deterius, si assuecerēt propter laudem & honorem bene facere.

VIGESIMOTERTIO.

¶ Hoc tamē verū est, oportere nobis esse bonū nomē & honorem. Vnusquisq; igitur sese eiusmodi prester, vt nihil de eo mali possit dici, ne quicquā in eo offendat. Vt dicit s. Pau. ad Ro. 12. Prouidētes bona, non tantū corā deo, sed etiā corā omnibus hominib⁹. Et. 2. Cor. 4. Cōmendantes nosmetipsos ad omnē cōscientiā hominū corā deo. At vero hic magna op⁹ est & diligētia & prudētia ne eiusmodi honor & nomē bonū tumefaciat, & sibi in ipsis amorē & cōplacētā pariat. Hic em̄ p̄cedit verbum Solomonis: Sicut ignis in fornace p̄bat aurū, ita homo p̄batur ore laudantis eū. Necesse est ergo paucos & prorsus sublimer spirituales esse homines, qui in laudib⁹ & honoribus ita liberi & equales p̄seuerēt, vt nihil taliū amplexi, sibi in illis nō placeant, totū liberi & vacui permanentes, soli deo suū honorē & nomen adscribentes, & ad illum referētes quicquid habent excellentiē, neq; ipsis alio sum quam ad gloriā dei vtentes, & ad vilitatem proximi, nihil autem minus q̄ ad priuatam sui ipsius commo ditatem, vel prerogatiuam. Ita, vt sibi de suo honore nihil p̄sumant, nihil efferantur, supra vilissimū & sordidissimū

Timore dei,
non ambitio
ne prouocandam ad
bona opera
iuuentem.

Non bonū
nomen, sed
boni nominis
abusio
mala est.